

hold hertil forbeholder jeg mig at stille et **Uendringsforslag** ved en følgende Behandling, hvis jeg finder mig foranlediget dertil.

Talbiten: Da dette Lovforslag første Gang blev forelagt af den nærværende høitærede Indenrigsminister her i Thinget, blev her nedsat et Udvalg, som med særdeles Dygtighed og Omhu gennemførte denne vanskelige Lov til hele Thingets Tilfredshed og vidste saaledes at forene de forskellige Meninger, at man ønskede, at Forslaget skulde udkomme som Lov. Det Lovforslag, som nu foreligger, er vel ikke det samme, men ligner det meget. Dengang gjorde jeg mig al mulig Umage for at faae et Princip i Udkastet forandret. Jeg ønskede nemlig at faae erkjendt, at det var rigtigt, at der skulde være en Censur for Sogneforstanderskaberne, saaledes at de mere Formuende havde en særegen Berettigelse deri, forsaavidt de ydede de største Bidrag til Communen, men jeg ønskede dette gennemført ved en Valgbarheds istedetfor ved en Valgretsensur. Min Grund hertil var dengang, at det mere vilde stemme overens med Principet i Grundloven, der ikke har nogen Valgretsensur, men derimod en Valgbarhedsensur med Hensyn til Landssthinget, og tillige frygtede jeg for, at den Deling, som her finder Sted med Hensyn til Sognevælgerne, skulde foranledige nogen Splid ved, at man inddeelte Beboerne i 2 Classer i hvert Sogn. Imidlertid blev jeg overstemt af Majoriteten her i Thinget, eller af hele Rigsdagens Majoritet, kan jeg gjerne sige, og Regjeringen var enig deri, saa at jeg nu har forsonet mig med denne Tanke og troer, at det skal og kan gaa meget godt, som det nu er. Jeg skal derfor heller ikke i denne Henseende ytre mig imod Lovforslaget, men kun, da jeg i det Hele ikke har Noget imod det, tiltræde det i dets væsentlige Indhold. Siden imidlertid et Par ærede Talerere have omtalt Præstens Stilling, saaledes som den er bibeholdt i Loven, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg ogsaa vilde finde det heldigt, om denne Stilling kunde forandres. Det kan nu vel ikke skee, siden der er fremkommet en bestemt Udtalelse i saa Henseende fra Regjeringen om, at denne Bestemmelse er

nødvendig, for at faae Lovforslaget ud; men jeg skal dog bemærke, at jeg ikke har Saameget imod, at Præsten beholder denne Stilling, i politisk som i religiøs Henseende. Jeg har tidligere tilladt mig her i Thinget at udtale mig mod vor nærværende Fattiglovgivning, som den er bleven fortolket og udført i Praxis. Det var under Behandlingen af Lovudkastet om det færøske Fattigvæsen, at jeg gjorde opmærksom paa, at det efter min Mening var meget urigtigt, at de frivillige Gaver og Legater vare komne ind under det tvungne Fattigvæsen, som skeet er. Hvad der gjør Præstens Stilling uheldig, er, at han ikke har med det frivillige, men med det tvungne Fattigvæsen at bestille. Han er den, der leder Forhandlingerne i Fattigvæsenetsagerne; han skal paasee at der ikke kommer for mange Fattige paa Sognet. Da det er tvungne Bidrag, der skulde udskrives, maa Præsten saaledes undertiden, naar en Fattig kommer til ham, afvise ham. Han har ikke Midler til at hjælpe ham med, fordi disse skulde udskrives, og han maa sætte sig imod, at Fattigbidragene blive for høje, ellers vil han, naar han forelægger sit Budget, faae Utaar af Sogneforstanderskabet. Jeg finder, at det er en uheldig Stilling for Sognepræsten. Saa rigtigt og godt det er, at de Fattige have et Tilhold hos Præsten, ligesaa urigtigt finder jeg, det er at sætte Præsten i den Stilling, at han skal træde op som, om jeg saa maa sige, juridisk Embedsmand og holde sig bestandigt til Lovens Styrke. Jeg troer ogsaa, at de fleste Præster helst ønske sig fritagne for den Maade at bestyre Fattigvæsenet paa. Da den færøske Sag var for, som jeg før tillod mig at omtale, vilde jeg ikke stille noget Uendringsforslag, fordi jeg ikke var kjendt med Forholdene paa Færøerne; men jeg tillod mig at udtale i Slutningen af mit Foredrag, at jeg haabede, at Regjeringen vilde sørge for snart at faae Forholdet ordnet, da der søltes Trang dertil. Jeg har nu den Glæde at see af Motiverne til Lovudkastet om Sognebaandets Løsning, at den høitærede Kultusminister bebuder, at den næste Lov, han agter at forelægge, bliver Indførelse af Menighedsraad, og han omtaler tillige deri, at han efter Kirkecommissionens Indstilling vil ind-